



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-90(6)/16/JK

Warszawa, 16 listopada 2016 r.

**DECYZJA DIH-1/94/2016**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorców Małgorzaty Osmanowskiej i Moniki Masteli, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą FRAGARIA Sklep zielarsko-medyczny Małgorzata Osmanowska, Monika Mastela s.c. w Gdańsku, od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku nr ŻN.D.82.2016.MK z dnia 16 września 2016 r. (nr akt sprawy: ŻN.8361.369.2016.ZS.MK), którą, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1604), ww. przedsiębiorcom solidarnie wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej o wartości 141,65 zł,  
**utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

**UZASADNIENIE**

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 15 – 27 czerwca 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, zwanego dalej również „*Pomorskim WIIH*”, w sklepie zielarsko-medycznym „Fragaria” mieszczącym się w Gdańsku przy ul. Gen. Bora-Komorowskiego 33, należącym do przedsiębiorców Małgorzaty Osmanowskiej i Moniki Masteli, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą FRAGARIA Sklep zielarsko-medyczny Małgorzata Osmanowska, Monika Mastela s.c. w Gdańsku, zwanych dalej również „*stroną*”, oceniono oznakowanie będących w ofercie handlowej suplementów diety, stwierdzając, że w przypadku:

1. MAGNOLIA suplement diety, tabletki 1010 mg, SALUS NATURA 30 tabletek (30,3 g ± 0,5%), dystrybutor Salus Natura International Sp. z o.o., 40-273 Katowice, ul. Pułaskiego 9, w ilości 2 sztuki, o wartości 51,80 zł, nie podano w języku polskim

składników produktu: substancji wypełniającej – dicalcium phosphate, substancji przeciwzbrylającej – silicon dioxide, składnika otoczki – hydroxypropylmethylcelulosa i polyvinylopyrolidon, co naruszało wymagania art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1169/2011*”,

2. Chrzątka rekina suplement diety 100 kapsulek (masa netto 69 g), wyprodukowano na licencji : Anden Medicine Centre Ltd. London, United Kingdom, podmiot działający na rynku A-Z Medica Sp. z o.o., ul. Władysława IV 13C, 80-547 Gdańsk, w ilości 3 sztuki, o wartości 89,85 zł, umieszczono w oznakowaniu informację o treści: „Wapń zawarty w suplemencie diety Chrzątka rekina jest potrzebny do utrzymania zdrowych kości”, która to informacja może wprowadzać konsumentów w błąd poprzez sugerowanie, że wapń zawarty w tym środku spożywcym ma szczególne właściwości, podczas gdy w rzeczywistości wszystkie podobne środki spożywcze zawierające wapń takie właściwości posiadają, co naruszało wymagania art. 7 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1169/2011 oraz art. 16 rozporządzenia nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002, s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”.

Powyższe udokumentowano w Protokole kontroli z 27 czerwca 2016 r. (nr akt kontroli: ŻN.8361.369.2016.ZS.MK).

Wobec stwierdzonych nieprawidłowości, pismem z 16 sierpnia 2016 r., Pomorski WIIH zawiadomił przedsiębiorców Małgorzatę Osmanowską i Monikę Mastela, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą FRAGARIA Sklep zielarsko-medyczny Małgorzata Osmanowska, Monika Mastela s.c. w Gdańsku, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch ww. partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz poinformował o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. w piśmie z tego samego dnia

strona została również wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotu i przychodu osiągniętego w poprzednim roku.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa, przekazując przy piśmie z 24 sierpnia 2016 r. jedynie informację o uzyskanym przychodzie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr ŻN.D.82.2016.MK z dnia 16 września 2016 r., Pomorski WIIH wymierzył solidarnie przedsiębiorcom Małgorzacie Osmanowskiej i Monice Masteli, prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą FRAGARIA Sklep zielarsko-medyczny Małgorzata Osmanowska, Monika Mastela s.c. w Gdańsku, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3, karę pieniężną w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch ww. partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Pismem z 4 października 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. Strona odniosła się do stwierdzonych przez Pomorskiego WIIH nieprawidłowości w oznakowaniu ww. suplementów diety, informując ponadto, że z uwagi na ilość oferowanych produktów nie jest w stanie oceniać poprawności oznakowania każdego produktu. Strona wskazała również, że konsument przy wyborze produktu kieruje się nie tylko informacjami uwidocznionymi na opakowaniu produktu, ale także od samej strony, która jest wykwalifikowanym sprzedawcą.

Pismem z 24 października 2016 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorców Małgorzatę Osmanowską i Monikę Matełę, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą FRAGARIA Sklep zielarsko-medyczny Małgorzata Osmanowska, Monika Mastela s.c. w Gdańsku, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

### **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.**

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1169/2011, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności poprzez sugerowanie, że środek spożywczy ma szczególne właściwości, gdy w rzeczywistości wszystkie podobne środki spożywcze mają takie właściwości, zwłaszcza przez szczególne podkreślenie obecności lub braku określonych składników lub składników odżywczych, o czym mówi art. 7 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1169/2011. W myśl zaś art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Jak stanowi art. 15 ust. 1 ww. rozporządzenia, obowiązkowe informacje na temat żywności muszą być podawane w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów z państw członkowskich, w których dany środek spożywczy jest wprowadzony na rynek. Przepis art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wskazuje, że artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane co najmniej w języku polskim.

Jakość handlowa, zgodnie z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Suplement diety, zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 39 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594, z późn. zm.), to środek spożywczy, którego celem jest uzupełnienie normalnej diety, będący skoncentrowanym źródłem witamin lub składników mineralnych lub innych substancji wykazujących efekt odżywczy lub inny fizjologiczny, pojedynczych lub złożonych, wprowadzany do obrotu w formie umożliwiającej dawkowanie, w postaci: kapsułek, tabletek, drażetek i w innych postaciach, saszetek z proszkiem, ampulek z płynem, butelek z kroplomierzem i w innych postaciach płynów i proszków przeznaczonych do spożycia w małych, odmierzonych ilościach jednostkowych, z wyłączeniem produktów posiadających właściwości produktu leczniczego.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wskazuje, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w

przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 tej ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji w przypadku ww. suplementów diety oferowanych do sprzedaży w placówce należącej do strony stwierdził nieprawidłowości w oznakowaniu dotyczące niepodania w oznakowaniu suplementu diety Magnolia niektórych składników substancji wypełniającej, substancji przeciwzbrylającej i otoczki w języku polskim oraz zamieszczeniu w oznakowaniu suplementu diety Chrzątka rekina informacji o treści: „Wapń zawarty w suplemencie diety Chrzątka rekina jest potrzebny do utrzymania zdrowych kości” mogącej wprowadzać konsumentów w błąd. Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa UOKiK, Pomorski WIIH właściwie uznał, że strona wprowadziła do obrotu dwie partie artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej o wartości 141,65 zł, co skutkowało wymierzeniem jej, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej w wysokości 500 zł.

Odwołując się od decyzji, strona wskazuje, że w przypadku suplementu diety Magnolia, w związku z jego nieprawidłowym oznakowaniem, w kwietniu 2016 r. zostały przez dystrybutora wprowadzone zmiany oznaczeń jego opakowań znajdujących się w magazynach hurtowni. Zmian nie dokonano jednak na opakowaniach sprzedanych klientom do kwietnia tego roku.

Odnosnie informacji: „Wapń zawarty w suplemencie diety Chrzątka rekina jest potrzebny do utrzymania zdrowych kości” zawartej w oznakowaniu suplementu Chrzątka rekina, strona zauważyła, że wprawdzie jej brzmienie nie jest tożsame z brzmieniem oświadczenia „Wapń potrzebny jest do utrzymania zdrowych kości”, które umieszczone zostało w Załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiającego wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci (Dz. UE L 136 z 25.5.2012, s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 432/2012”, jednakże z aktu tego wynika możliwość elastycznego ustalania brzmienia oświadczeń – muszą one mieć taki sam sens dla konsumenta.

Strona podniosła ponadto, że z uwagi na ilość oferowanych produktów nie jest w stanie oceniać poprawności oznakowania każdego produktu. Strona wskazała również, że konsument przy wyborze produktu kieruje się nie tylko informacjami uwidocznionymi na opakowaniu produktu, ale także uzyskanymi od samej strony, która jest wykwalifikowanym sprzedawcą.

Prezes UOKiK, analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, stwierdza w pierwszej kolejności, że zgodnie z art. 17 rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności i pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności oraz kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Ponadto w myśl art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1169/2011, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Powyższe przepisy należy rozumieć szeroko, iż każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym, począwszy od producenta, aż do sprzedawcy detalicznego, obciążony jest obowiązkiem zapewnienia zgodności oferowanej żywności z wymogami prawa żywnościowego. Wobec powyższego, wszystkie podmioty biorące udział w obrocie środkami spożywczymi są obowiązane zadośćuczynić nadrzędnemu celowi prawa żywnościowego, którym jest ochrona konsumentów. W niniejszej sprawie strona na podstawie oznakowania oferowanych przez siebie produktów mogła powziąć wątpliwość co do ich jakości. Wobec powyższego należy stwierdzić, że nie dochowała ona należytej staranności i ostrożności przy wprowadzaniu do obrotu artykułów rolno-spożywczych, doprowadzając tym samym do wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej, a przez to dopuszczając się naruszenia interesów konsumentów.

Prezes UOKiK wskazuje, że w zakresie niedopełnienia obowiązków dotyczących znakowania, wynikających z przepisów, w związku z powyższym należy uznać za odpowiedzialną wyłącznie stronę, która jako profesjonalista w branży powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością. Bogactwo asortymentowe oferowanych przez stronę produktów i w konsekwencji braku możliwości sprawdzenia oznakowania każdego produktu nie powoduje wyłączenia odpowiedzialności wynikającej z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK podkreśla, że to podmioty działające na rynku spożywczym decydują o organizacji pracy w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą i za to odpowiadają oraz że organizacja ta nie może odbywać się ze szkodą dla konsumenta i w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Zaznaczyć należy, że ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej podlega karze określonej w tych przepisach. Ustawodawca zakłada więc istnienie odpowiedzialności w każdej sytuacji wymierzenia kary pieniężnej z tytułu naruszenia wymagań prawa żywnościowego. Zauważyć też należy, że ww. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań prawa administracyjnego. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisów ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Odpowiedzialność obiektywna jest więc niezależna od jakichkolwiek okoliczności – tu np. niedostarczenia nalepek z prawidłowym oznakowaniem przez dystrybutora.

Zdaniem Prezesa UOKiK nie do zaakceptowania jest również stanowisko strony, iż informacja umieszczona w oznakowaniu suplementu diety Chrząstka rekina: „Wapń zawarty w suplemencie diety Chrząstka rekina jest potrzebny do utrzymania zdrowych kości” mieści się w granicach dopuszczalnej modyfikacji brzmienia zatwierdzonego oświadczenia zdrowotnego „wapń jest potrzebny do utrzymania zdrowych kości”. Wskazać należy, że zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1169/2011, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd poprzez sugerowanie, że środek spożywczy ma szczególne właściwości, gdy w rzeczywistości wszystkie podobne środki spożywcze mają takie właściwości, zwłaszcza poprzez podkreślenie obecności lub braku określonych składników lub składników odżywczych. Prezes UOKiK nie neguje faktu, że mogą być stosowane modyfikacje dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych, jednakże jak wynika z motywu 9 preambuły rozporządzenia 432/2012, muszą one mieć dla konsumenta taki sam sens jak te oświadczenia. W zaleceniach, na które powołuje się strona w odwołaniu (General principles to be respected if the wording of an authorised health claim is adapted), Komisja Europejska wskazała, że w praktyce oznacza to m.in., że nowe brzmienie oświadczenia nie może wprowadzać w błąd. Oświadczenia te powinny więc odnosić się wyłącznie do składnika odżywczego, substancji, żywności lub kategorii żywności, dla których uzyskały autoryzację, nie zaś do produktu, który je zawiera. W opinii Prezesa UOKiK, zamieszczona w oznakowaniu suplementu diety Chrząstka rekina informacja odnosi się natomiast do wapnia, ale zawartego w chrząstce rekina, a zatem do produktu. Konstrukcja informacji „Wapń zawarty w suplemencie diety Chrząstka rekina jest potrzebny do utrzymania zdrowych kości” może sugerować, że tylko wapń zawarty w tym suplemencie diety, a w konsekwencji sam

suplement ma szczególne właściwości. Tymczasem wapń zawarty w innych produktach posiada takie same właściwości, jak wapń w suplemencie diety Chrzęstka rekina. Słuszna była zatem, zdaniem Prezesa UOKiK, ocena organu pierwszej instancji, że zamieszczenie w oznakowaniu ww. produktu informacji „wapń zawarty w suplemencie diety Chrzęstka rekina...” wprowadza konsumentów w błąd. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że wprowadzanie w błąd może mieć miejsce również w przypadku używania w oznakowaniu prawdziwych informacji na temat produktu, ale sposób jego oznakowania wywołuje u konsumenta mylne wrażenie. Zaakcentowanie – nawet prawdziwej – informacji (tu: „wapń zawarty w suplemencie diety Chrzęstka rekina...”) będzie dyskredytowało inne tego rodzaju produkty, sugerując, że wyłącznie składnik tego suplementu diety ma tę szczególną właściwość, a produkty innych producentów są jej pozbawione, a przez to mniej wartościowe. W rzeczywistości wszystkie podobne środki spożywcze zawierające wapń charakteryzują się takimi właściwościami. W opinii Prezesa UOKiK nawet umieszczenie w oznakowaniu zatwierdzonego oświadczenia zdrowotnego nie upoważnia do tworzenia i przekazywania nieprecyzyjnych informacji o produkcie. Wskazać przy tym należy, że zrealizowanie obowiązku wynikającego z przepisów nie zwalnia przedsiębiorcy z konieczności zastosowania takiego oznakowania, aby nie sugerowało ono innego znaczenia (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 grudnia 2014 r., sygn.. II GSK 2033/13). Wiadomym jest, że niepodanie rzetelnych i prawdziwych informacji uniemożliwia konsumentom dokonanie swobodnej i rzeczowej oceny oferowanych na rynku towarów.

Organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości wymierzanej kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, biorą pod uwagę stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych. W przedmiotowej sprawie, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Prezes UOKiK stwierdził, że Pomorski WIIH, wymierzając karę pieniężną w sposób prawidłowy ocenił poszczególne przesłanki zawarte w ww. art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, co wpłynęło na wysokość wymierzonej kary pieniężnej, tj. zastosował sankcję, która jest proporcjonalna do wielkości kontrolowanego podmiotu oraz stwierdzonych nieprawidłowości. Wskazać należy, że w niniejszej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 708,25 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ww. dwóch partii artykułów rolno-spożywczych o łącznej wartości 141,65 zł (tj.  $5 \times 141,65$  zł). Stronie wymierzono natomiast karę w wysokości 500 zł, a więc karę minimalną wskazaną w ww. przepisie.



Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

#### **Pouczenie**

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu  
Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
ZASTĘPCA DYREKTORA  
Departamentu Inspekcji Handlowej  
*Dariusz Łomowski*